

holde dette Princip af Frygt for, at der skulde blive rettet en saadan overordentlig Mængde Begjæringer om Dm-taxationer, at det vilde blive et meget besværligt Arbejde, og i mange Tilfælde, uden at der var nogen egentlig Grund dertil. Naar jeg nu gaar ind paa Modtagelsen af en tilbudt Bevilling af 2,000 Kr. til det tilsigtede Siemed, gjør jeg det under Forudsætning af, at det nuværende Finantsudvalg og det nuværende Folketing ville være enige i den Opfattelse, som blev gjort gjældende af Finantsudvalget i 1873, saaledes at det overlades Indenrigsministeren at træffe saadanne Foranstaltninger, at der ikke kan finde noget temerært, ubegrundet Forlangende Sted om Dm-taxation, og at navnlig noget af Beføstningen kan paalægges de Paagjældende i Tilfælde af, at det paa Grund af Udfaldet af Forretningen viser sig, at der ikke har været Noget egentlig Grund til at begjære Forretningen. Et æret Medlem fra Ringkjøbing Amts 2den Valgtreds (Naberg) kom ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes det forholdt sig med Tiendernes Regulering ved samme Leilighed. Derom gives jo Reglen i Forordningen af 8de Januar 1810, som siger, at der tilkommer Tiendeyderne et forholdsvist lignende Afdrag i deres Tiendeydelse, som der efter den nu optagne Forretning finder Sted med Hensyn til Hartorn og Gammelstat. Men der er Forholdet det, at kun forsaavidt Tienden angaar Staten, har Staten nogen Myndighed til at regulere Forholdet. Naar en saadan Begjæring fremkommer for Prestetiendens Vedkommende, vil den derfor være at indgive til Kultusministeriet, under hvilket den Sag forterer. Hvad Konge- og Kirketienden angaar, ere de jo Gjenstand for privat Eiendom, og det er Forhold, som ikke lade sig ordne gennem Administrationen, men som i fornødent Fald maa afgjøres ved Domstolene. Det har jo ikke kunnet overraske mig, men det har været mig ukjært, at Udvalgets Flertal eller maasse endog hele Udvalget staar saa fast paa ikke at ville tildele det af Indenrigsministeriet begjærede Tillæg til Bygningsinspektør Serholdt. Det er en ganske rigtig Fremstilling, der blev givet af den ærede Ordfører, at der, efterat jeg havde udtalt, at han ikke havde Noget af de 3 pSt., der blive givne for den Slags Nybygninger, der kræve Tegninger og Overslag, og heller ikke har Udsigt dertil i det kommende Aar, forsaavidt angaar Indenrigsministeriet, er fremkommet Oplysninger, hvorefter der vil tilfalde ham et ikke ubetydeligt Beløb for Kultusministeriets Vedkommende; men jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at disse 3 pSt. ere et Tillæg til hans Lønning. De ere at betragte som en Godtgjørelse for forpøgede Udgifter, der tilfalde ham i ekstraordinære Tilfælde, nemlig naar der skal finde en Nybygning Sted eller Hovedreparationer af et saadant Omfang, at de nærmest

maa hensøres under Nybygning eller dog i ethvert Fald kræve Tegning og Overslag. Jeg kan derfor ikke se, at den Omstændighed, at en Bygningsinspektør faar disse 3 pSt., kan gjøre, at han derved anses for at være aflagt med større Løn end ellers. Smidlertid er der faldet Ytringer fra den ærede Ordfører, som gav Haab om, at det maasse paa et senere Stadium eller paa en anden Finantslov vil være muligt at opnaa gunstigere Billaar for denne Bygningsinspektør, der igrigt er stillet uheldigere end de andre, ikke blot derved, at hans Distrikt er idetmindste halvanden Gang saa stort som de andres, men i Særdeleshed derved, at han ikke har Pensionsberettigelse som de andre. Jeg skal ved Siden deraf anføre, at hans Godtgjørelse til Konduktørhold er 600 Kr. fra Indenrigsministeriet og 600 Kr. fra Kultusministeriet, men han har vittelig paa Grund af Arbejdets Omfang ikke kunnet faae nogen duelig Konduktør for ringere end 2,000 Kr. og maa altsaa afgive 800 Kr. aarlig af sin Løn til en Konduktør. Jeg skal end yderligere bemærke, at der under den forrige Inspektør blev ydet et Extrahonorar til en anden Mand for Tilsyn med Theatret, som ikke mentes at være overkommeligt for den tidligere Inspektør, et Honorar, som er besparet — det fandtes tidligere paa Kultusministeriets Budget — efterat denne Bygningsinspektør er bleven beskiftet. Det er Altsammen Grunde, som forekomme mig at tale væsentlig for at yde ham den fulde Sum, som jeg har foreslaaet. Men, som sagt, jeg har ikke noget Haab om, at det kan sættes igjennem imod Udvalget, derimod nok om, at mulig en anden Betragtning paa et senere Stadium eller en senere Finantslov vil bringe det dertil, at denne Mand faar det Tillæg bevilget, som jeg finder mig særlig overbevist om, at han virkelig fortjener. Heller ikke er jeg særlig opmuntret derved, at man ikke har fundet Anledning til at gaa ind paa en Sag, som jeg har tillagt en ikke ringe Betydning, nemlig Ansættelsen af Amtsbyråder, saa meget mere som det ikke er mig klart, hvad det egentlig er, der gjør, at det ærede Udvalg er utilbøieligt til at gaa ind derpaa; det er tidligere anført af mig ligesom ogsaa af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgtreds (Thomsen), hvad der taler derfor. Jeg anser det for unyttigt at gjentage det, og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa Sagen, men kun gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at det i Særdeleshed i disse Tider, hvor Sundhedsstilstanden mellem Nusbjærene væsentlig betinger vor fri Forbindelse med England, er en Sag af en saadan Bigtighed, at den vel kunde være værd at have sin Opmærksomhed alvorlig henvendt paa. — Forslaget under Nr. 17 skal jeg forbigaa, ligeledes Forslagene til § 26 under Nr. 52, 53 og 54. Jeg skal ligeledes tiltræde Vædringsforslag under Nr. 55; jeg kan